

Középkori lények és ufók

Honnan származnak ezek a csodás lények? Honnan ered a nevük? Ezeket biztosra senki sem tudja, csak azt, hogy a világon mindenhol ismertek voltak, nem csak Angliában és Írországbán, mint ahogyan a legtöbben hiszik. Szinte minden népnél megvan a maguk kinézete és formája. Hogy mi közük van a tündéreknek és a többi középkori lénynek a modern földönkívüliekhez? Lehetséges, hogy nagyon is sok!

A tündérek és hasonló szerzetek virágkorukat a középkorban élték, ekkor bukkantak fel először a krónikákban, különböző írásokban és feljegyzésekben. Természetesen volt már szó különféle természetfeletti lényekről az ókorban is, ami kapcsolatba hozható a tündérekkel. Ott vannak például a görögök nimfái is, akik csodálatos női lények, így a szépség és a szerelem megtestesítői voltak. Szintén gyönyörű felsőtesttel rendelkeztek a sellők, akiket a tengerészek pillantottak meg sokszor a hajóútjaikon.

A közhiedelemmel ellentétben nemcsak piciny testű és kis szárnyakkal rendelkező tündérekéről olvashatunk a feljegyzésekben, hanem felnőtt nagyságú és fizikai testtel rendelkező lényekről is, akik kapcsolatot teremtettek az emberrel.

Nemcsak kicsi, szárnyas tündérek léteznek, hanem felnőttiek is

Ilyen találkozásokról elég nagy számban olvashatunk a középkori iratok között egészen a XVIII. század végéig, majd egyszer csak a tündérek és hasonló lények végleg eltűntek a színről. Helyettük új teremtmények jelentek meg az emberiség történelmében: az ufonauták, földönkívüliek.

Már az 1800-as években – igaz eléggé elszórtan – beszámoltak különféle repülő objektumokról az égen, amikor még az ember nem talált fel repülésre alkalmas gépeket, majd az évtizedek múlásával egyre több ismeretlen objektumot figyeltek meg az égbolton. Végül megjelentek az ufonauták, akikkel kapcsolatban több feltételezés is napvilágot látott. Egyesek szerint más bolygóról érkeztek, míg mások úgy vélték, hogy párhuzamos világból. Hamarosan vadabbnál vadabb történetek láttak napvilágot az ufókutatás terén; sokkal baráti kapso-

latot teremtettek ezek a lények, másokat elraboltak és kísérleteztek velük, sőt, valakivel szexuális aktust is folytattak. Itt jön képbe a tündérek és az ufonauták közti párhuzam!

A középkori lények és az ufonauták

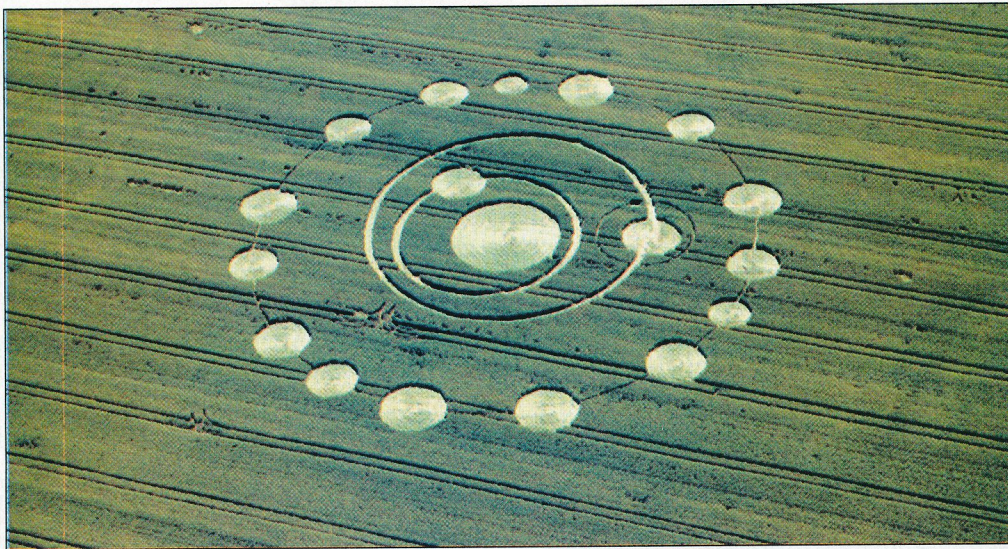
A modern ufóészleléseknél többnyire kétfajta Földön kívüli lényről számolnak be a szemtanúk: a kis szürkékről és a magas szőkékről. A kis szürkéket maximum 110-140 centiméteresnek írják le, nagy szemekkel és szürkés színű testtel. A magas szőkék pedig szinte Adonis-külsejűek, ragyogó fehér bőrrel, hosszú, szép szőke hajjal, és azonnal magukra irányítják az eltérített tekintetét. Öltözkük legtöbbször testhezálló overall, a derekukon övvel átkötve.

Ha áttanulmányozzuk a középkori lényekről szóló feljegyzéseket, erős hasonlóságot fogunk felfedezni köztük és a földönkívüliek között. Az apró termetű tündéreket nagyjából ugyanilyen magasságúnak írják le, de megemlíthetjük a törpéket is, akiknek a ruhája pontosan megegyezik az idegenekével. Az is fontos, hogy mindkét lény feje túlméretezett. Véletlen lenne? A magas szőkék pedig azokhoz a tündérfélékhez hasonlóak, akik az emberekkel teremtettek szoros kapcsolatokat, akár össze is házasodtak. Itt ismét visszaköszön a szexualitás a két faj között, ami nem lehet véletlen egybeesés.

Emberek kapcsolata titokzatos lényekkel

A tündérek világa Tündérország, ahol a lakók sokszor csak akkor engedik be a látogatót, ha összeházasodik egy

A tündérkörök „utódai” a modern gabonakörök

tündérrel. A házasság legtöbbször női tündér és férfi között alakul ki. Az érdekessége ennek az „országnak”, hogy az idő teljesen másképp telik, mint az emberek világában.

Voltak történetek, amikor az emberek arról számoltak be, hogy haza akartak térni a tündérek világából, ami sikerült is, csak hogy a saját világukban már sokkal több idő telt el – akár 100 év is –, mint amennyit a másik világban érzékeltek. Ezt idődilatációnak nevezik, ami megfigyelhető az űrhajózásban és a modern ufóbeszámolóknak is. Számtalan elrabolt azt beszéli el, hogy míg

A tündérköröket sokszor mezőn, a fűben alakítják ki

ő a repülő csészealj fedélzetén azt érezte, hogy csak pár órát töltött ott, addig a Földön akár több nap is eltelt, míg vissza nem hozták.

A tündértörténetekben akkor is visszaköszön ez a jelenség, ha valakit becsábítanak az úgynevezett „tündérkörbe”. A tündérkör hol kőből van kirakva, hol pedig a fűben, mezőkön alakítják ki. Talán nem meglepő, hogy a kör szinte tökéletes mása a modern gabonaköröknek. Eleinte még egyszerű kör alakú ábrákat fedeztek fel a kutatók, de az idő múlásával egyre modernebbek és bonyolultabbak lettek a mintázatok.

Tündér és ember kapcsolatából olykor utódok születtek, amiket a középkori írások tündérfattyagnak neveznek, míg modern korunk hibrideknek hívja őket. Az utódok le-

Macskán lovagló törpe – középkori fametszet

Tündérkörbe csábítás – középkori fametszet

írása tökéletesen megegyezik, ugyanis azok sokszor véznák, gyenge fizikumúak, kopaszak és csúnyák. Ha egy ember hált egy tündérrel, akkor annak hamarosan meg kellett látogatnia fattyát Tündérországba. Érthetetlen módon a szülők azonnal felismerik gyermeküket, az érzékük megsúgja, hogy melyik az övék. A földönkívüliek spermamintát vesznek a férfitől vagy esetleg közösülésre kényszerítik. A nőt teherbe ejtik, amit az eltérített ki is hord, vagy egy bizonyos hónap után a gyermek eltűnik a hasából, és nem tudja megmagyarázni, hova lett. A későbbiekben az idegenek visszajönnek a személyért, majd felhurcolják az űrhajóra, ahol elmondják neki, hogy gyermeke született. Végül odavezetik hozzá, ekkor dajkálnia kell, és foglalkoznia kell vele.

Fennmaradt az utókorra olyan feljegyzés is a középkorból, hogy a tündérek emberi csecsemőket loptak el az éjszaka folyamán, és helyükbe fattyaikat helyezték el. Az elképedt szülő reggelre gyermekének csak a hült helyét találta, míg helyette a csúnya, emberinek nem mondható lény hevert a mőzeskosárban. Szerencsére ilyen cserebere nem történik mostanában, azonban a hajón megtekintett hibrideket sosem vihetette haza a másik fél. Vajon mit akarhatnak ezzel elérni? Olyan ez, mintha valamiféle génmanipulációs kísérlet folyna, és a két fajt szeretnék keresztezni, hogy egy újat és tökéleteset hozzanak létre. Azonban a kí-

sérlet nem sikerül túl jól, mert az utódok abnormálisak és torzszülöttek.

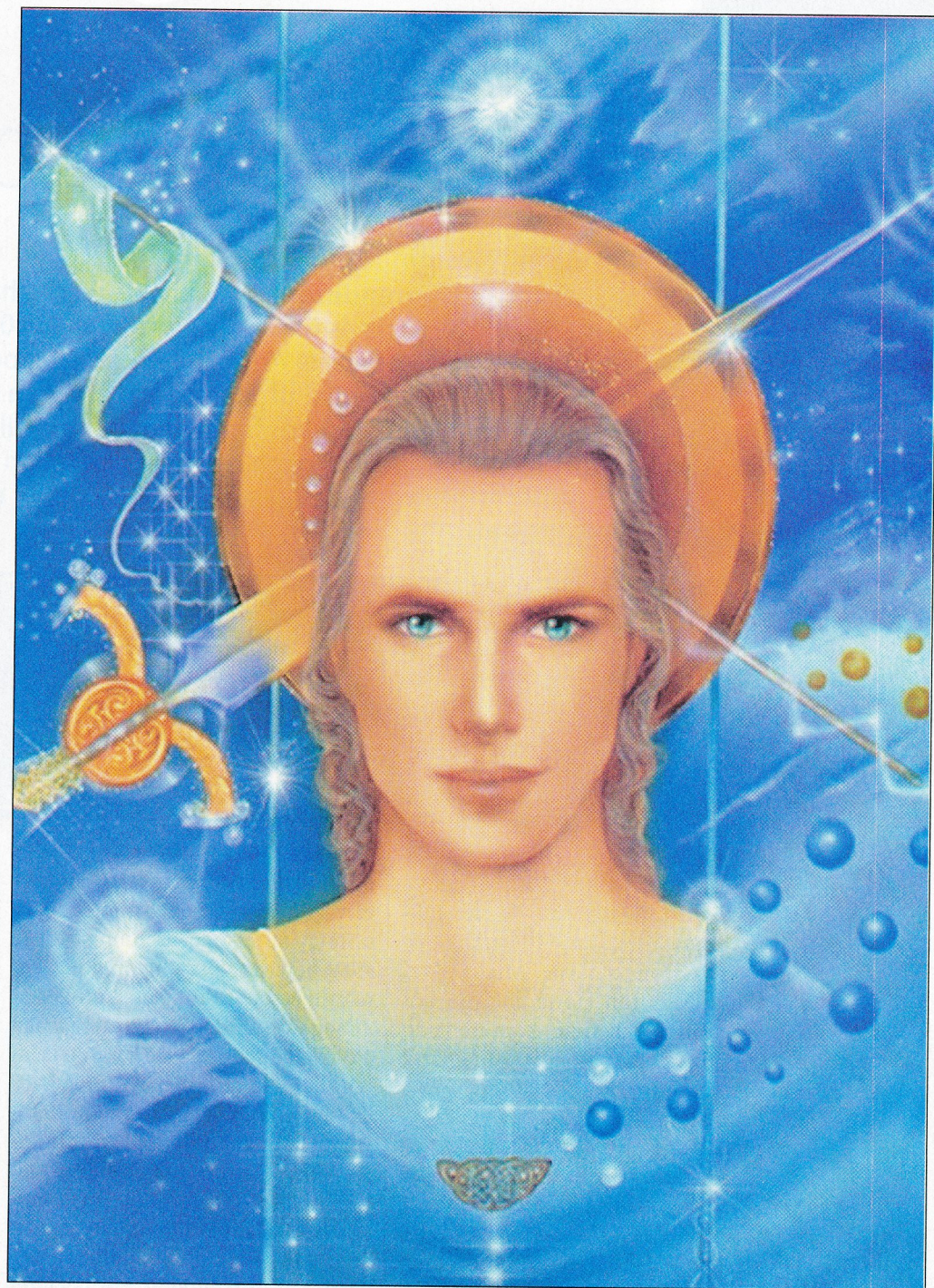
A technikailag fejlett tündérek

Hogy a földönkívüliek hogyan jöttek el ide hozzánk, azt senki sem tudja. Ha más planétáról érkeznek, akkor minden bizonnyal fejlettebbek az embernél, így tehát olyan technológiát használhatnak, amit mi még nem ismerünk. Mások azt az elméletet követik, hogy nem a csillagokból érkeznek, hanem egy másik térből, így nekik csak a dimenziók közti „falakat” kell áthidalniuk. Lehet, hogy ez a másik tér nem más, mint Tündérország?

A középkori ember számára a tündérek néha láthatatlanná tudtak válni és egy másik síkon rejtőztek el. Kényük-kedvük szerint járálhattak az emberek házaiban, ugyanis átlebegtek a falon. A földönkívüliek általában éjszaka ragadják el az eltérített, legtöbbször otthonából, és mindig leküzdi a fal akadályait, hiába van zárva az ajtó, és hiába van csukva az ablak. Hogy a kiszemelt személy ne tudjon ellenállni, lebéniítják valamilyen módon, vagy a tudatára hatnak valamilyen pszichológiai módszerrel és megnyugtatják. Sok beszámolóban ismeretlen eszközt vetnek be, aminek sokszor pálcaszerű kinézete van, és egy abból jövő sugárral lebéniítják az embert.

Csodálatos módon a középkori krónikák lapjain ezt olvashatjuk

Egy idegenektől származó „fattyú”

A magas szőke idegenek külseje tündért idéz

vissza, de ezeket a fegyvereket „tündérsugárnak” vagy „tündérlövedéknek” hívják, ami kék színű fényt vet az áldozatra, és belső sebeket okoz, de a bőrt nem szakítja fel! Ezeket a fegyvereket nemcsak elrablásoknál használták a tündérek, hanem a nemkívánatos szemtanúk likvidálásainál. Halálesetről nem sűrűn találunk feljegyzést, inkább csak elkábitották őket.

A középkor embere a tündéreket beültette a folklórbá, és korszakához híven nevezte el őket, míg mi, akik a csillagokat és bolygókat derítjük fel más élőlények után kutatva, földönkívülinek neveztük el ezeket a titokzatos lényeket. Pedig lehet, hogy ugyanarról beszélünk mindannyian.

